

ДИМАРОВСЬКІ ЧИТАННЯ

25 грудня 2002 р. в Академії адвокатури України відбулися наукові читання, присвячені творчості лауреата Національної премії України ім. Т.Г.Шевченка Анатолія Дімарова. Письменникові виповнилося 80, і ця дата стала доброю нагодою обговорити його твори, тим більше, що це можна було зробити в присутності та за участю самого автора.

Дімаровські читання — це спільний проект Академії адвокатури України та Національної спілки письменників України, яким започатковано наукові читання в Академії адвокатури України. Відкриваючи читання, ректор Академії, член-кор. Академії правових наук *Т.Варфоломеева* наголосила на тому, що літературознавчі читання в юридичному вищому навчальному закладі, які проводяться з ініціативи кафедри мовної підготовки та культурології, засвідчують прагнення науковців закладу багатогранно осмислити український духовний простір, залучити до співпраці широке коло науковців, письменників України. Ю.Мушкетик, який вів засідання, наголосив на тому, що твори А.Дімарова цікаві читачам різних поколінь, актуальні і по праву представляють одну з найкращих сторінок української літератури другої половини ХХ — поч. ХХІ ст.

У читаннях взяли участь провідні вчені, письменники, викладачі багатьох вищих навчальних закладів України, вчителі. *В.Дончик* окреслив місце прози А.Дімарова в літературному процесі 50—80-х років; *М.Наєнко*, аналізуючи мемуаристику письменника, зробив екскурс в історію мемуарної літератури в цілому; *В.Нарівська* розглянула мемуаристику А.Дімарова як еволюцію статусу художника; “Дімаров як тип письменника” — такий ракурс доповіді для себе визначив *Г.Сивокінь*; квінтесенцією виступу *В.Карпенка* була думка про А.Дімарова як про літописця доби; питанню жаргонізмів у текстах А.Дімарова та словнику субстандартною лексики присвятила виступ *Л.Ставицька*; *Т.Конончук* вела мову про “нарисову” нарацію в художній системі письменника; *Т.Щербакова* говорила про динаміку співвідношення “автор-текст” у “Поємі про камінь”; *Г.Маслюченко* — про співвідношення функцій оповідача та головного героя в повісті “Прожити й розповісти”; історію деяких публікацій письменника з’ясувала *Ю.Бондаренко*. Змістовними були також доповіді земляків ювіляра, доцентів Полтавського державного педуніверситету *С.Ленської* (про проблему гріха в повісті “Самосуд”) та *С.Семенко* (про дитячу тему у творчості А.Дімарова); про значення художнього слова для особистості, суспільства в цілому і майбутніх юристів зокрема йшлося у виступі проф. Академії адвокатури *В.Гончаренка*; досвідом роботи з текстами А.Дімарова в школі поділилася вчитель Вінницької школи АІСТ *Т.Ткачук*; *О.Захарова*, проректор з наукової роботи Академії адвокатури, говорила про Дімаровські читання як про почин культурологічних наукових дискусій в Академії адвокатури, повідомила, що тема наступних читань (у листопаді 2003 р.) “Український детектив: пошуки, здобутки”.

Читання продемонстрували фахове сприйняття сучасними науковцями, вчителями творів А.Дімарова. В архіві ж письменника зберігається багато читацьких листів, що є свідченням відгуку масової аудиторії на його твори, починаючи з перших публікацій. Присутнім було запропоновано огляд листів, зроблений дружиною письменника *Євдокією Дімаровою*. Сам письменник наприкінці читань постав у своєму незмінному амплуа доброго оповідача. У конференц-залі Академії, де проходили читання, експонувалася виставка книг письменника, а також публікацій про його твори, підготовлена Науковою бібліотекою Київського національного університету.

Учасники читань ухвалили резолюцію з рекомендацією Міністерству освіти і науки України ввести твори А.Дімарова для позакласного читання в школах, у програми з української культури у вищих навчальних закладах як такі, що своїм естетико-філософським спрямуванням працюють на формування кращих рис особистості. Матеріали Дімаровських читань буде надруковано в науковому збірнику Академії адвокатури України.

Тетяна Конончук